

Diumenge 17 (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 11,1-13): I s'esdevingué que, mentre es trobava ell [Jesús] en un cert indret fent oració, quan hagué acabat, li digué un dels seus deixebles: «Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com també Joan n'ensenyà als seus deixebles». I els digué: «Quan us poseu a pregar, digueu: Pare, sigui santificat el teu Nom, vingui el teu regne, el nostre pa quotidià dona'ns-el cada dia, i perdona'ns els nostres pecats, ja que també nosaltres perdonem a tot el qui ens deu, i no ens deixis caure en temptació» (...).

El "Prenostre": la 4ª petició (el pa de cada dia)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui apreciem la quarta petició del "Prenostre" com la més "humana" de totes: el Senyor, que orienta la nostra mirada vers el que és essencial, a allò "únic necessari", també sap de les nostres necessitats terrenals i les té en compte.

Ell, que diu als seus Apòstols que no s'aclaparin per la vida pensant què menjaran, ara ens convida a demanar el nostre aliment. El pa és "fruit de la terra i del treball de l'home", però la terra no dóna fruit si no rep des de dalt el sol i la pluja. Aquesta combinació de forces còsmiques que escapa de les nostres mans es contraposa a la temptació del nostre orgull, de pensar que podem donar-nos la vida per nosaltres mateixos o només amb les nostres forces.

—Aquí, a més, es parla del "nostre" pa: preguem en la comunió dels deixebles, en la comunió dels fills de Déu, i per això ningú no pot pensar solament en si mateix. Nosaltres demanem el "nostre" pa, és a dir, el pa dels altres.

El "Prenostre": la 4ª petició (el Pa de l'Eucaristia)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la petició del "pa de cada dia" ens recorda els quaranta anys de marxa pel desert, en els que el poble d'Israel visqué del manà que Déu els enviava —dia a dia— des del cel.

De fet, els Pares de l'Església han interpretat quasi unànimement la quarta petició del "Prenostre" com la petició de l'Eucaristia. Així, la pregària del Senyor apareix en la litúrgia de la santa Missa com si fos la benedicció de la taula eucarística. Els Pares pensen en els diversos sentits d'aquesta expressió que

parteix de la petició dels pobres del pa per aquest dia: precisament, d'aquesta manera —tot mirant el Pare celestial que ens alimenta— recorda el poble de Déu que era errant, al qual Ell mateix alimentava.

—El miracle del manà, a la llum del gran sermó de Jesús sobre el pa, remetia als cristians quasi automàticament més enllà, al nou món en què la Paraula eterna de Déu serà el nostre pa, l'aliment del banquet de les noces eternes.